

Waar de sterre bleef stille staan...

Monique Steeman & Theo Huyck

Ieder jaar laat den dikke Van Daele het woord van het jaar verkiezen. Pedopriester, ontdopen, cougar*, sportelen*, tsunamiverkiezing*, ipadden*, octopusvoorspelling*, nillies*, tentsletje*... scoorden dit jaar hoog in de ranking. Het woord 'tentsletje' heeft het in Vlaanderen gehaald. Moesten ze het woord van de maand voor december mogen verkiezen dan zou 'kerstmania' ongetwijfeld in de top drie eindigen. Je moet op een avond in december maar eens door ons eigenste dorp rijden en dan snap je zonder problemen wat er met die mania bedoeld wordt: een invasie Kerstmannen bestormen onze gevels, ramen en dakranden worden

geketend in licht, verlichte coniferen schieten als paddenstoelen uit de grond en Santa Claus ment zijn rendierenspan handig door de voortuin. In sommige buurten doet de ene buur niet onder voor de andere en zo raakt in een mum van tijd de hele buurt besmet door de 'kerstmania'. De aandachtige lezer heeft al beet dat mijn huis een vrij duistere bedoening is in deze dagen. Ik heb het zo niet begrepen op al die jingle bells. Onze 'Mensen van bij Ons' waar ik in deze bijdrage op focus wel. Voor Monique Steeman en Theo Huyck is de kersttijd de mooiste periode van het jaar. Al een vijftal jaren zetten ze iets op poten waar ze met volle teugen van genieten maar waarin ze ook hun medemensen laten delen. Een verhaal anders dan anders...

Monique is een echte Zelenas. Geboren en getogen op de Groten Dijk als dochter van de 'Fiet'. De 'Fiet' was naast Charel Sjieke één van de dorpsfiguren die den Dijk rijk was. 'Fiet' was de roepnaam van Godfried Steeman die heel zijn loopbaan bij Van Akelyen gewerkt heeft. Lange tijd heeft hij samen met Edouard Van Akelyen gevaren en bouwmaterialen aangevoerd met het binnenschip. Fiet woonde op de Heirbaan en vele dagen van zijn pensioen zat hij gewoon aan zijn voordeur de boel te bekijken. Monique was het enigste meisje in een gezin van

vijf. Na de gemeenteschool trok ze naar den Alba op haar veertiende. Vijf jaar later trouwde ze met André Waeterschoot en samen kregen ze twee dochters: Bianca en Cindy. In het begin van de Rotstraat kochten ze in '78 een huisje en in 1981 vond Monique een nieuwe job als poetsvrouw op onze gemeentelijke school. In december 1996 kreeg haar man André hartproblemen en een week later stierf hij. Vier jaar bleef ze alleen tot ze op een jaarmarktdag in 2000 Theo ontmoette. Theo is afkomstig van Lebbeke en werkt sinds enkele jaren bij onze gemeentelijke dienst voor feestelijkheden. Een tijdje later is Theo bij Monique ingetrokken en nu delen ze al bijna tien jaar lief en leed.

De liefde voor heel de kersttijd en alles wat daar rond hangt, is stilletjes aan gegroeid. Het begon allemaal een vijftal jaren geleden met de creatie van een kerstlandschap op de kast in de veranda. Ze vonden dat zo mooi dat ze dachten wat familie, burens en vrienden uit te nodigen om hun kerstsfeer te komen opsnuiven. Ze zorgden voor soep, wat vlees op de barbecue en wat glühwein en het werd een reuze gezellige avond. Onder het motto 'Alles kan beter', wilden ze dat het volgend jaar grootser en mooier werd.

Overal keken ze uit naar beeldjes, kerstfiguren, huisjes, lampjes en langzaam maar zeker groeide hun collectie. De kast in de veranda werd veel te klein en dus werd voor de kerstperiode de living opgebroken om plaats te maken voor het heuse kersttafereel. En de eerste vrijdag van december was iedereen weer welkom in de Rotstraat 'Waar de sterre bleef stille staan'. De belangstelling groeide van jaar tot jaar.

Voor de editie 2010 hadden ze zelfs de burgemeester uitgenodigd om het lint door te knippen en de lichtjes aan te steken.

En hij was niet alleen. Om en bij de tweehonderd mensen kwamen die avond genieten van al dat moois en lieten zich onderdompelen in de kerstsfeer.

Dit jaar pakten Theo en Monique met iets speciaal uit. Gustaaf, de broer van Monique, heeft in de afgelopen vijftien jaar vijf maquettes gemaakt van Dijkse taferelen: hun ouderlijk huis, het huis van de Fiet dus, café Het Schipke, de café en schrijnwerkerij van Gustaaf en Judith D'heer, de boot 'Pieter Gorus' en de kalvarieberg. De helft van de woonkamer van Monique en Theo is gevuld met dit prachtig zicht op Zele-Dijk. Als je de Dijk een beetje kent, dan sta je versteld van wat Gustaaf gerealiseerd heeft. Met een handigheid in het kwadraat enerzijds en hopen engelengeduld anderzijds zijn de vijf maquettes stuk voor stuk vijf pareltjes. Je ziet het huis aan de buitenzijde maar doordat iedere kamer verlicht is, krijg je een mooie kijk op iedere kamer in elk huis. Je ziet de gelagzaal van Dulleke, de zaal achter het café, haar woonkamer, slaapkamer... En alles heeft Gustaaf nagebootst tot in het kleinste detail! Er hangt zelfs een affiche van een openbare verkoop. Dat is gewoon verbaasd knap! Chapeau, Gustaaf! Beste mensen, dat moet je gezien hebben!

Alles opbouwen vraagt natuurlijk tijd. Na oktoberkermis beginnen Theo en Monique aan de creatie van hun nieuwe tafereel. Alle figuren worden uit de kelder of van de zolder gehaald en samen plannen ze wat wel en wat niet. Ze maken plannen en half november beginnen ze aan de praktische uitwerking. Alles wordt uitgezet, bekeken, besproken, herschikt tot ze beiden het goedkeuren. Eind november komt dan de praktische voorbereiding van de feestelijke opening begin december. Hiervoor krijgen Monique en Theo hulp van broer Gustaaf en de burens Albert en Jeanine. Tot 6 januari, Driekoningen blijft heel de creatie staan en mag iedereen die zin heeft een kijkje komen nemen.

Maar koken kost ook geld. Monique en Theo steken het niet onder stoelen of banken dat het een vrij dure hobby is. Er zijn zoveel mooie zaken te koop maar soms kost het vrij veel geld. Een klein poppetje kost al vlug zeven, acht euro... Ze houden geen boekhouding bij maar af en toe houden ze hun portemonnee dicht, hoe mooi het ook is. Gelukkig kunnen ze ieder jaar hun verzameling wat uitbreiden met de opbrengst van de avond die ze organiseren.

Op zeven januari wordt alles ingepakt en opgeborgen voor een volgende editie. De living wordt terug living en na afloop drinken ze er samen enen op met de gedachte: 't was weer geslaagd! De mensen waren tevreden! En die gedachte alleen smaakt bij hen naar meer.

Wie het kersttafereel en het zicht op Zele-Dijk nog wil bewonderen, heeft nog even tijd. Tot zes januari ben je welkom bij Theo en Monique in de Rotstraat nummer vijf. Het enige wat je moet doen, is op voorhand even bellen en een afspraak maken. Je bent er meer dan welkom!

Monique Steeman - Rotstraat 5 - Zele - 0485 48 33 60

Bedankt, Monique en Theo, voor de babbel en die prachtige realisatie van 'Waar de sterre bleef stille staan'.

Mark
19.12.2010

Met dank aan Frans Van Den Berghe voor foto 3.

- Cougar: vrouw van gevorderde leeftijd die (seksuele) relaties aanknoopt met jongere mannen
- Sportelen: recreatief sport beoefenen door vijftigplussers, bedoeld om fit te blijven en sociale contacten te onderhouden
- Tsunamiverviezing: verkiezing waarbij één partij de andere partijen grote stemmen verliezen toebrengt
- Ipaden: werken op, internetten met, lezen met behulp van een ipad
- Octopusvoorspelling: voorspelling door een octopus met betrekking tot de uitkomst van een sportwedstrijd e.d.
- Nillies: benaming voor het eerste decennium van de 21e eeuw, vooral als cultuurperiode in de populaire muziek
- Tentsletje: meisje dat bv. op een festivalweide met verschillende mannen seksuele betrekkingen in haar tentje heeft

